

Nové politologické koncepcie Ruska

Kto dnes počúva a sleduje názory „renomovaných“ českých a slovenských politológov „oficiálneho“ prúdu, musí nadobudnúť názor, že títo odborníci si nevedia predstaviť svet inak ako čiernobielo. Na jednej strane je ta správna a na večne veky platná koncepcia súčasného kapitalizmu a na druhej strane všetky zlé a pomýlené politické názory, smery a koncepcie. Komunizmus bol porazený, fašizmus tiež, iné politologické koncepcie neexistujú alebo sú nepodstatné a tak pre svet existuje iba jeden variant životaschopnej formy politiky - liberálna anglosaská forma kapitalizmu spojená s postmoderným materialistickým svetonázorom. Verejnosti je podsúvané, že napriek možným drobným chybám krásy, sme dosiahli maximálne najdokonalejšiu koncepciu politického vývoja a usporiadania sveta. Presadzovaniu týchto liberálnych hodnôt sa má prispôbiť celý svet. Prípadné kultúrne rozdiely nemajú byť liberálnej forme kapitalizmu na prekážku a sú len súkromnou záležitosťou. Z pohľadu anglosaskej geopolitickej koncepcie existuje síce aj „nejaký“ východný svet, svet Ázie, islamu, Afriky, prípadne východnej Európy, ale to je necivilizovaný svet, ktorý je v podriadenom postavení čakajúci na svoje hodnotové scivilizovanie. Veľkou otázkou pre západný svet je kam zaradiť Rusko. Čo s ním? Ako ho „scivilizovať“ a naučiť ho pravým „hodnotám“?

Rusko historicky dlhodobo odolávalo tlakom na jeho skolonizovanie a „scivilizovanie“. Mnohokrát ho skúšali zlomiť, nanútiť svoje hodnoty. Zároveň je miestom veľkých sociálnych experimentov. No Rusko odoláva, pričom energiu na svoje prežitie čerpá pre Západ z akéhosi záhadného zdroja. Preto jedni Rusko nenávidia, druhí zase zbožňujú. No ako hovorí klasik, Rusko rozumom nepochopíš. Podľa ruských filozofov, Rusko nie je ani Západ ani Východ. Existuje tu Západ, Východ a samostatná ruská civilizácia. Rusi na rozdiel od Západu a jeho analytickému uvažovaniu, uvažujú a konajú synteticky. Rusi všetko prijímu, všetky ideológie, vyskúšajú ich, niečo z nich vyberú a začlenia do svojej skúsenosti a idú ďalej. Platí to tak pre prijatie kresťanstva, ktoré si modifikovali do podoby ruského pravoslavia so všetkými jeho odnožami a prúdmi, počnúc oficiálnou formou štátneho, prísne hierarchického náboženstva, končiac staroverectvom, uctievaním svätých bláznov (jurodivých), rôznymi asketickými a mystickými prúdmi, ako aj pre spoznávanie rôznych foriem anarchistických a socialistických ideí. V prípade marxizmu, táto na západe vytvorená skôr ekonomická ako politologická koncepcia, rovnocenná napríklad s taylorizmom alebo fordizmom, dostala v Rusku formu až náboženského kultu, a modifikovala sa do prúdov leninizmu, trockizmu a stalinizmu, ktoré na seba aj nadväzovali aj zároveň medzi sebou viedli ostrý ideologický boj.

Rusko v dobe cárizmu si prešlo svojim teokraticko-idealistickým obdobím, počas komunizmu, ktoré napriek deklarovanému ateizmu malo charakter viery, kultu a až náboženskej posvätnosti, si prešlo zase obdobím idealistického ateizmu. Po páde ZSSR si Rusko ochutnalo a skúsilo liberálny kapitalizmus, ktorý sa v ruských podmienkach zvrhol k divokej forme džungľového kapitalizmu za súčasného rozvratu ekonomiky, pádu mocenského postavenia a hlavne morálneho úpadku. Rusko zostalo vo vzduchoprázdne, bez ideí, každý bol odkázaný sám na seba. Tak si Rusko vo veľkej rýchlosti prešlo fázou materialistického ateizmu. Z tohto stavu začali postupne Rusi vytriezvievať a nastúpila fáza štátneho kapitalizmu, konsolidovania krajiny a budovania určitej stability a mocenského postavenia. Zároveň sa vynorilo silné želanie spoločnosti hľadať nové geopolitické

Á
Á

ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ

autentickú v možnom spojení so staršími, predkresťanskými ruskými duchovnými prúdmi. Je na Európanoch, aký druh spirituality sa rozhodnú oživiť a na čom chcú stavať svoju tradíciu. Dugin nechce Európanom hovoriť, čo majú robiť, rovnako ako nechce, aby to Európania hovorili Rusom. Ako euroazianisti sú otvorení pre akékoľvek pozitívne riešenie.

Druhým z konceptov je **Koncept sociálnej bezpečnosti (KSB)**, ktorého autorom je anonymná skupina ruských vedcov a filozofov, označujúcich sa za tzv. Vnútorňý prediktor (VP). KSB sám seba definuje ako alternatívnu koncepciu globalizácie v zmysle alternatívy k doteraz panujúcej tzv. biblickej koncepcii globalizácie, podľa ktorej KSB ide o „*zotročenie ľudstva v mene Boha a skúpenie celého sveta na základe monopolu na požičiavanie peňazí, s cieľom zavedenia viac alebo menej maskovaného globálneho fašizmu a kryptootrokárskeho systému.*“ KSB vychádza z skoncentrovanej ľudovej múdrosti, z príbehov prastarého kolektívneho podvedomia, ktoré pomáhalo posledným fragmentom ruskej kultúry prežiť stovky a tisíce rokov expanzie podprahového otrokárstva skupiny, tzv. atlantických kmotrov, nazývaných aj Globálny prediktor alebo Globálny parazitický predátor.

Pod Globálnym prediktorom (GP) sa rozumie nadnárodná elita ovládajúca svet, ktorej história sa viditeľne tiahne od egyptských čias až po súčasnosť. GP pracuje vždy tandemovo, t.j. vytvára 2 zdanlivo voči sebe stojace krídla, na čele každého z nich je 11 hlavných predstaviteľov (spolu 22). Tandemovo znamená, že vždy je vo svete tvorené akési zdanlivé nepriateľstvo alebo rivalita, ktorá sa premieta napr. do vytvárania proti sebe stojacich náboženstiev (islám-kresťanstvo), ideológií (marxizmus-kapitalizmus), politických blokov (socialistický verzus kapitalistický) alebo politických strán (pravica-lavica), čo generuje napätie a to je neustále zdrojom rozdeľovania ľudí a ich lepšej manipulácie. GP je silne hierarchický model, kde svetu vládne malá skupina zasvätenecov disponujúca veľkými znalosťami práce s formovaním informačného poľa, ktoré zneužíva vo svoj prospech.

KSB si veľmi cení ruskú (staroslovanskú) predkresťanskú tradíciu a je v silnej opozícii k tzv. biblickej koncepcii, za ktorej vonkajšiu formu považuje inštitucionalizované kresťanstvo, judaizmus a islam. Biblickú koncepciu považuje za neprijateľnú pre ľudstvo a dlhodobu neudržateľnú. Hlboká systémová kríza, v ktorej sa ľudstvo a planéta ako celok na začiatku 3. tisícročia ocitlo, je v prvom rade jej dôsledkom. Ľudstvo má teraz pre dlhodobý bezkrízový, harmonický rozvoj (a možno aj pre prežitie celkovo) v princípe len jednu možnosť: vlastným úsilím prejsť na alternatívnu koncepciu, alternatívnu nie formou ale podstatou. Tá musí ako minimum obsahovať tieto ciele:

- identifikácia, hodnotenie a riadenie kľúčových procesov spoločnosti;
- zabezpečenie plnohodnotnej možnosti osvojenia si genetického potenciálu človeka;
- vytvorenie podmienok pre naplňovanie tvorivého vnútro genetického potenciálu populácie.

Prechod na alternatívnu koncepciu je v princípe uskutočniteľný iba jedným spôsobom: sebazdelávaním jednotlivcov (t.j. zvyšovaním individuálnej miery

Á
Á
Á
ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ

chápania) a tým zároveň zvyšovanie kolektívnej miery chápania spoločnosti a ľudstva ako celku. KSB je sociologický operačný systém novej generácie, ktorý umožňuje nájsť spôsob takéhoto sebazvdelávania v zmysle skutočného chápania a práce s informáciami a informačným poľom.

KSB tvorí súhrn viacerých prác. Na začiatku bola nezávislá analýza „*Koncepcia strategickkej stability a dynamiky rozvoja scenárov novej spolupráce za podmienky zachovania parity perspektívnych stratégií svetových mocností na obdobie do roku 2005*“, vypracovaná v roku 1990 na Inštitúte USA a Kanady, Akadémie vied ZSSR. Táto analýza sa stala základom pre napísanie kľúčového diela KSB, historicko-filozofickej štúdie „*Voda Mŕtva*“. Pri jej napísaní bol stanovený cieľ nedopustiť rozpad ZSSR a s tým súvisiace utrpenie, v domnienke a nádeji, že riadiaca stranícko-štátna a vedecká „elita“ sa zamyslí alebo zľakne a nájde v sebe silu, aby zmenila nasmerovanie a koncepciu reforiem v krajine. Tento cieľ dosiahnutý nebol. A až po štátnom krachu ZSSR v roku 1992, bola „*Voda Mŕtva*“ vydaná a určená pre širšiu verejnosť.

K tomu neskôr pribudla tzv. „*Dostatočne všeobecná teória riadenia*“ (DVTR), ktorá tvorí samotné jadro KSB a ktorá popisuje procesy v prírode a spoločnosti a ich riadenie. DVTR je určitou nadstavbou a exaktnou metodológiou spracovania informácií v dnešnej globálnej informačnej vojne a technológiou myslenia (alebo tzv. Konceptuálna technológia maticového riadenia kultúry). Laický povedané, ide o prácu s informáciami na všetkých úrovniach vedomia, podvedomia a nadvedomia za účelom vytvárania a formovania informačného poľa, v zmysle formovania vývoja ľudskej civilizácie pozitívnym smerom. Vychádza sa z idealistickej paradigmy o objektívne existujúcej energetickej a duševnej podstaty človeka a sveta, pracuje sa s egregormi a maticami (t.j. určitými myšlienkovými a energetickými centrami nachádzajúcimi sa v jemnohmotnosti) a archetypmi. Je to aplikácia niektorých fyzikálnych teórií, ako sú napr. kvantová teória, teória o noosfére ruského vedca V. Vernadského a práce R. Sheldraka o morfogenetických poliach, na sociológiu a riadenie spoločnosti. Táto metodika je ponúknutá celému ľudstvu, čím má byť zrušené staré davovo – elitárske delenie ľudstva na kastu zasvätených a kastu otrokov. Z človeka otroka (biorobota) sa ma stať skutočný sám seba riadiaci Človek.

DVTR je pomerne náročná na pochopenie, človek musí vynaložiť veľkú duševnú námahu, je treba prehodnocovať už sformované stereotypy myslenia. KSB a DVTR je voľne dostupný materiál šírený pod open-source licenciou, ktorého čiastočná znalosť bola skôr výsadou elitných riadiacich štruktúr, len s tým rozdielom, že sa predkladá v modernej terminológii. K týmto materiálom ešte pribudlo a priebežne pribúda veľké množstvo dodatočných analýz a prác k rôznym historickým a spoločenským témam. Existuje aj populárne prerozprávanie KSB konceptu formou príbehu a to v knihe „*Posledný gambit*“, čo je detektívno -politicko-filozofický román. Ten sa odporúča čítať ako prvý.

Celé pozadie skutočných tvorcov KSB (VP) je opradené tajomstvom a hovorí sa o nich ako o akejsi filozofickej až mystickej skupine mudrcov napojenej na ducha ruského národa, ktorá plánuje rozvoj budúcej ruskej a neskôr aj slovanskej civilizácie. VP akoby pracuje naraz na viacerých rovinách vedomia a Rusom predkladá nové vízie, nové obrazy a vkladá ich do kolektívneho podvedomia za účelom prebudenia a hĺbkového obrodenia Ruska a jeho transformácie na novú civilizáciu budúcnosti.

V mene VP verejne vystupuje ruský vedec, docent akustiky a filozof Zaznobin. Ten sa pravidelne vyjadruje ku všetkým aktuálnym geopolitickým problémom. Podľa neho je Rusko na konci krízy a pripravuje sa k novému civilizačnému skoku. Súčasne prebieha preformátovanie finančného a ekonomického systému sveta. Rusko nie je len územie, je to svojrázna ohromná civilizácia, ktorá prináša civilizačnú alternatívu celému Západu. Rusko je jedinou civilizáciou, ktorá má vypracovaný koncept zmyslu ľudskej existencie a riadenia spoločnosti, čím myslí práve KSB. V priebehu 5 – 6 rokov budeme vidieť ako v zmysle tejto koncepcie vznikne nové Rusko s úplne novým spoločenským systémom.

Otázkou je, aké je povedomie o KSB v širšej ruskej spoločnosti, nakoľko má vplyv na myslenie politikov, vedcov, novinárov, nehovoriac o dopade na reálnu ruskú politiku. Faktom je, že KSB sa teší čoraz väčšej pozornosti, šíri sa, v jej duchu sú konané po celej krajine prednášky a diskusie k mnohým témam. Je vytvorených niekoľko politických nezávislých analytických centier, ktoré sú inšpirované KSB. Politickí analytici (napr. Pjakin, Starikov) začínajú svojimi verejnými analýzami viac a viac ovplyvňovať verejnú mienku. Z hľadiska priemerného stredoeurópana odchovaného na západnej informačnej matici sa táto koncepcia môže zdať bizarná a ťažko stráviteľná, je tam viacej sporných bodov, ako napr.: silná kritika inštitucionalizovaného kresťanstva a judaizmu, čo evokuje aj akési odvrhnutie celej kresťanskej kultúry a návrat k predkresťanským koreňom, ďalej radikálne odlišný pohľad na zhodnotenie určitých etáp histórie a významu mnohých historických postáv Ruska a idealistická paradigma z ktorej KSB vychádza. Je veľkou otázkou či je KSB práve tá koncepcia, ktorá má zmeniť paradigmu spoločenského riadenia Ruska a sveta, to neviem nateraz zhodnotiť. KSB určite treba brať do úvahy a nevyhraňovať sa pred ním, chápať ho ako produkt špecifického ruského myslenia a snažiť sa mu porozumieť, zvlášť ak význam Ruska a Eurázie bude naďalej rásť.

D.Sulík

júl 2015